

bliver det omtrent 150 til hver. Og vi kan vist regne med, i alt Fald naar vi kommer lidt frem i Tiden og faar Orden i disse Forhold, at i intet af disse Distrikter vil der blive 10 større Bygearbejder at føre Tilsyn med, og det skulde altsaa koste 4,000—5,000 Kr. at føre dette Tilsyn. Sagen er nemlig, at det ikke er Meningen, at vedkommende Raadgivere eller Konsulenter skal lave Tegningerne til disse Nybygninger. Nej, der skal ansættes Arkitekter — det staar der udtrykkelig i Udvalgets Indstilling —, og Konsulenter skal kun føre et Slags Overtilsyn. Det er vi kommet meget ind paa herhjemme, at vi skal have Tilsyn i forskellige Instanser, og derfor bliver de Institutioner, vi har, forfærdelig dyre for Statskassen. Vi mener derimod, at det, der skal tilsigtes, skal være et Samarbejde mellem Provstesynene og disse Raadgivere eller Konsulenter. De skal ikke særlig være tilsynsførende, men raadgivende, saa at Provstesynene, naar de har været rundt og synet Præstegaarde, faar en mundtlig Forhandling med vedkommende Raadgiver, saa han kan forvise sig om, hvor det er nødvendigt at foretage et grundigt Eftersyn, hvor der kan være Tale om større Restaureringer af Præstegaarde. Nej, vort Forslag vil kun koste en Brøkdel af det, der er Tale om efter Ministerens Forslag.

Med Hensyn til mine Udtalelser om, at det egentlig vilde være det rigtigste, at det blev Menighedsraadene, der fik Indstillingsretten, skal jeg sige, at dette ganske vist vilde være rigtigt, men da vi ingen Overinstans har, sagde jeg udtrykkelig, faar vi det vel ikke. Vi kan ikke benytte Menighedsraadene, og derfor er vi gaaet tilbage til Stiftsøvrighederne. Udtalelsen om Provstesynene fremkom ved en Tanke, jeg fik, og jeg synes ikke, det vilde være saa utænkeligt, at de fik Indstillingsret, idet jeg ikke betragter disse Mænd som tilsynsførende, men som raadgivende for Provstesynene. Vi gaar en Tid i Møde, hvor Præstegaardene mere bliver en Slags Villaer end egentlige Præstegaarde, Præstegaardsjorden bliver jo efterhaanden solgt fra, saa der bliver meget mindre at føre Tilsyn med. Derfor brugte jeg før Sammenligningen, at skulde vi have disse Konsulenter, kunde det være lige saa nødvendigt, at vi fik Jordemoderboligkonsulenter, og jeg tror i det hele, vi er ved at komme ind paa et Skraaplan, saa vi til syvende og sidst ikke kan hitte Rede i, hvor mange Konsulenter vi skal have. Nej, lad os ordne os praktisk og simpelt

og billigt, og det kan man gøre, hvis man stemmer for vort Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 2 af et *Mindretal* (Brorsen, Thomas Larsen, Moltesen og Slesbager) (se Tillæg B. Sp. 656).

forkastedes med 44 Stemmer mod 19.

Ændringsforslag Nr. 1 af et *Flertal* (J. Andersen, Dahl, Johs. Fog-Petersen, Grønberg, Mads Larsen, Laursen, Ferdinand Nielsen, Martin Olsen, Johannes Pedersen og Stilling)

vedtoges med 41 Stemmer mod 20.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelse.

Forhandlingen genoptoges.

Wilmann: Jeg ønsker at benytte denne Forhandling til at omtale en Form for Hjælp til de alderdomsunderstøttede, som vi har gennemført i Lyngby og har haft overmaade megen Glæde af, og som et Par andre Kommuner har taget til Forbillede. Det drejer sig om Opførelsen af nogle hyggelige, solide Boliger til de gamle med alle de Bekvemmeligheder, vi er i Stand til at skaffe dem, hvilke Boliger vi lejer ud til de gamle til en Leje, der er under den, vi egentlig skulde have, hvis disse Boliger fuldt ud skulde kunne bære sig med Hensyn til Forrentning og andre Udgifter, der er forbundne med dem. Da vi overvejede Spørgsmaalet om Alderdomshjem af den Art, som man har gennemført i mange Kommuner rundt omkring i Landets Købstæder, meldte der sig straks den Vanskelighed, at i en udstrakt Landkommune, hvor de gamle Mennesker har tilbragt omtrent hele deres Liv i en bestemt Del af Kommunen, vil saadanne gamle Folk meget nødig flytte fra det Sted til et helt andet Sted i Kommunen, hvor Alderdomshjemmet ligger. Dette er en Vanskelighed, man ikke har i den Grad i Købstæderne, hvor hele Kommunen har et langt